

El fòrum de les religions

• La Trobada de Garriguella supera totes les previsions d'assistència i permet fer una posada en comú de les diferents tradicions religioses

• El debat va acollir des d'una monja catòlica contemplativa a un filòsof andalús convertit a l'islamisme, passant per un músic català budista

JOSEP M. BERNILS

Dissabte, dos quarts de 5 de la tarda. El grup Punjabi Bhancra comença a interpretar unes peces de música sikh davant de l'altar major de la parròquia de Santa Eulàlia de Garriguella. És una música de clares ressonàncies hindús que anuncia als participants de la II Trobada de Diàleg Interreligiós i Intercultural que està a punt de començar la taula rodona "La saviesa de les religions". Els participants -unes 500 persones, entre les quals molts els joves i gent de mitjana edat- s'estan assegut als bancs, com si es disposessin a assistir a una cerimònia religiosa convencional. Entre els assistents a la jornada matinal hi havia el director general d'Afers Religiosos de la Generalitat, Jordi López, i el bisbe de Girona, Carles Soler.

La trobada, que s'ha desenvolupat al llarg de tota la jornada, de convencional no en té res. De fet, a la taula rodona i asseguts davant de l'altar, s'hi apleguen representants de tradicions religioses ben diverses: l'hinduista Bhakti Dass, vestit amb la túnica que caracteritza els seguidors de Buda; una monja catòlica de clausura, la germana Griselda Cos, amb el seu hàbit; l'escriptor agnòstic Jordi Coca; l'islamista andalús convertit, Abdelmumin Aya, en cristià Vicente Haya, i l'empresari indi Dharampal Paul Sinhg, seguidor a Catalunya de la religió sikh, amb una barba molt poblada i el característic turbant blanc dins del qual s'arreglen els seus cabells (la seva creences no els permeten tallar-se els pels). També estava prevista l'assistència del rabí jueu Gabriel Mazer, però no va ni tant sols excusar la seva presència, segons els organitzadors. Com a

L'escriptor agnòstic Jordi Coca va defensar l'ensenyament de la història de les religions a l'escola

moderador va intervenir el professor i periodista Albert Parareda.

Cadascun d'ells va exposar la seva visió de la religió des de la creença (o no) en una fe determinada. Bhakti Dass, un músic català amb una llarga experiència com a professor, que des dels anys 80 és deixeble d'un grup hinduista, va desfer alguns malentesos a l'entorn de la pràctica del ioga, una de les característiques d'aquesta creença. "El ioga és la unió amb l'Absolut, no és una pràctica, sinó un estat", va aclarir. En aquest sentit va defensar la necessitat d'aquesta reflexió personal perquè "tots els éssers humans són l'essència d'aquesta Realitat, que molts anomenen Déu. Sagrat és tot allò que ens fa lliures i ningú es pot atorgar el copyright diví. La religió és un camí cap a l'autoconeixement".

Monja catòlica i escriptor agnòstic

La germana Griselda Ros, monja benedictina que viu en un monestir a prop de l'Ametlla del Vallès, va afirmar que "des del 15 anys cerco Déu com l'única cosa necessària. Personalment, com a monja contemplativa, la meua relació amb Ell no accepta separacions", tot recordant que un dels primers noms

Els participants a la taula rodona asseguts a l'altar major de la parròquia de Santa Eulàlia de Garriguella

bíblics que es dona a Déu és el d'Emmanuel, que vol dir "Déu amb mi". Va afegir que "tot i aquesta vida dedicada a la pregària i a la contemplació, no abandonem la relació amb el món, amb les persones i amb el nostre entorn". Indicà que el "cristià de demà haurà de ser més solidari i practicar molt més la justícia" i en aquest sentit va posar com a exemple, d'aquest contacte que la seva comunitat manté amb el món exterior, les implicacions que tenen en tot allò que fa referència al diàleg interreligiós i la seva presència activa com a membres d'un grup contra la tortura al món, participant en totes aquelles campanyes

Raimon Panikkar, inspirador de la trobada

de denúncia dels governs que la practiquen. "La religió ens ha de fer sentir la responsabilitat d'humanitzar el món i de buscar la pau", va acabar dient als assistents.

L'escriptor i professor de teatre Jordi Coca, premi Sant Jordi de novel·la l'any 2000, era l'únic participant a la taula rodona que no professava cap religió. "Jugo en camp contrari", va dir, tot assenyalant a continuació que "jo no necessito explicar la meua perquè no en tinc, però això no vol pas dir que no tingui les mateixes inquietuds i els mateixos interrogants que teniu vosaltres". Va afegir que "tot i ser un descregut, crec que la religió, com a expressió cultural dels neguits de la humanitat al llarg de la història, és importantíssima dins l'ensenyament, imprescindible. Si se suprimeix com a assignatura obligatòria tindrem uns alumnes analfabets". Finalment va assenyalat que "personalment, per ara, no necessito res més, en les meves reflexions, que pensar en els altres en sentit positiu i mantenir-hi el meu compromís com a persona".

L'islamista i el sikh

El representant de l'islam Manuel Haya, doctor en Filosofia per la Universitat de Sevilla i especialista en religions comparades, es va convertir als anys 80, rebent el nom d'Abdelmumin Aya. En la seva intervenció va recordar que hi ha diverses interpretacions de l'islam i que aquest fet provoca confusió en el món occidental al destacar, normalment, els corrents més integristes. Va assenyalat que "l'Al-Corà és una invitació a estimar Al·là, a mantenir un autocontrol en la teua vida personal i a rebutjar les lluites, les amenaces i les

guerres, una concepció molt diferent a la que a vegades es presenta de la nostra religió". Va reconèixer que la seva experiència personal, a l'islam, era com si hagués viscut les dues darreres dècades en un desert perquè "la religió és l'art de la supervivència".

Finalment va intervenir Dharampal Paul Singh, un empresari indi, establert a Catalunya i seguidor del sikhisme, la religió més jove de la humanitat ja que només té 400 anys d'existència. En la seva intervenció va explicar que ells consideren que "tots som germans, encara que no pensem igual o tinguem religions diferents" i que "Déu és a dins nostre, però cal buscar-lo". En el seu parlament va explicar alguns trets característics dels costums i preceptes sikh com el no tallar-se mai ni un sol pèl -sigui de la barba o del cap-, portar sempre a sobre una petita daga -que simbolitza la defensa de la gent pobre, indefensa i innocent- i una pulsera -"per recordar que Déu ens ha donat les mans per fer el bé"- i el fet de no dutxar-se mai despullats, donant sentit a una fidelitat total a la seva parella. També tenen l'obligació de destinar el 10% de la jornada -és a dir, dues hores i quaranta minuts- a la pregària i la meditació i el mateix percentatge dels seus ingressos laborals per ajudar als més desfavorits.

Raimon Panikkar, que va tornar a ser l'estrella de la trobada i és l'inspirador de la mateixa com a creador de la Fundació Vivarium, de la qual depèn el grup organitzador, va ser l'encarregat de fer el discurs de cloenda, en el qual va remarcar l'èxit de la trobada i el fet que estés oberta a tothom, persones i col·lectius de tradicions religioses diferents i de sensibilitats diverses, que valoren i cultiven la dimensió espiritual de la vida, com a via de creixement personal i de diàleg i trobada.